

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018208111
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:0018208111.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobcu: L. Q., nar. X.X.XXXX, bytom L. XXX, zastúpený: K. správnej pomoci Michalovce, so sídlom Topolianska 2829/174, Michalovce, proti žalovanému EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, o určenie, že nehnuteľnosť nie je zaťažená záložným právom, vo veci návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcu proti 1/ žalovanému a 2/ spoločnosti Dražobná spoločnosť a.s., so sídlom Zelinárska 6, Bratislava, IČO: 35 849 703, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce z 23. novembra 2018, č. k. 5Csp/142/2018-48

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa vo veci samej domáha určenia, že nehnuteľnosti evidované v katastri nehnuteľností na LV č. 1005 pre kat. úz. Moravany ako stavba rodinného domu č. súpis. XXX na parc. č. XXX/X a pozemky registra „C“ parc. č. XXX - S. o výmere XXXX m², parc. č. XXX/X - S. plochy a nádvoria o výmere XXX m², parc. č. XXX/X - S. plochy a nádvoria o výmere XXX m² a parc. č. XXX/X - S. plochy a nádvoria o výmere XX m² (ďalej tiež len „nehnuteľnosti“) nie sú zaťažené záložným právom v prospech žalovaného. Na odôvodnenie takto uplatneného nároku žalobca tvrdí, že na základe S. o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX (ďalej tiež len „úverová zmluva“) mu právny predchodca žalobcu - P. sporiteľňa a.s. poskytol peňažné prostriedky v sume 36.480,- Eur oproti záväzku vrátiť ich za dohodnutých podmienok mesačnými splátkami so splatnosťou poslednej z nich dňa 20.10.2041. Na zabezpečenie záväzkov z úverovej zmluvy došlo Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 8.1.2013 (ďalej tiež len „záložná zmluva“) k zriadeniu záložného práva na nehnuteľnostiach, vlastníkom ktorých je toho času žalovaný. Dňa 11.12.2015 Slovenská sporiteľňa a.s., podľa tvrdenia žalobcu, pristúpila k uplatneniu práva na okamžité zosplatenie úveru s výzvou na zaplatenie dovtedy nesplneného zostatku úveru v celkovej sume 38.726,83 Eur. Žalobca argumentuje s použitím ust. § 103 Občianskeho zákonníka, že premlčacia doba pre uplatnenie takto zosplateného úveru začala plynúť od zročnosti prvej zo splátok, so zaplatením ktorých bol v omeškaní (20.11.2014) a uplynula dňom 21.11.2017. V tento deň došlo podľa názoru žalobcu k premlčaniu tiež záložného práva, ktoré v dôsledku dovolania sa premlčania z jeho strany zaniklo. Procesnú prípustnosť určovacej žaloby žalobca odôvodnil prítomnosťou naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, nakoľko je spôsobilým podkladom pre výmaz zápisu záložného práva k nehnuteľnostiam v prospech žalovaného v katastri nehnuteľností.

2. Samostatným návrhom zo dňa 24.10.2018 sa žalobca domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd 1/ uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam ich predajom na dobrovoľnej dražbe a 2/ zakázal žalovanému a tiež spoločnosti Dražobná spoločnosť a.s. s nehnuteľnosťami nakladať až do času právoplatného skončenia konania vo veci samej. Potrebnosť tejto neodkladnej úpravy pomerov strán žalobca v návrhu odôvodnil poukazom na to, že žalovaný pristúpil k

výkonu záložného práva predajom na dobrovoľnej dražbe, ktorú spoločnosť Dražobná spoločnosť a.s. ako dražobník organizuje. Žalobca s odkazom na závery vyplývajúce z uznesenia ÚS SR sp. zn. II. ÚS 261/2013 zo dňa 20.4.2013 prezentoval názor, že vzhľadom na obmedzenosť rozsahu prostriedkov nápravy proti výkonu záložného práva predajom nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe by toto sťaženie následnej súdnej kontroly malo byť kompenzované dostatočnou preventívnou a priebežnou kontrolou dobrovoľnej dražby orgánom verejnej moci. Dôvodnosť nároku, predbežná ochrana ktorého sa má neodkladným opatrením dosiahnuť, žalobca v návrhu osvedčoval hneď v niekoľkých argumentačných líniách. V prvom rade zastával názor o inštitucionálnej protiústavnosti výkonu záložného práva predajom na dobrovoľnej dražbe. Domnieval sa v tejto súvislosti, že výkon dobrovoľnej dražby vážnym spôsobom zasahuje do ústavou zaručeného práva vlastníť majetok (Čl. 20) a práva na rešpektovanie obydliá (Čl. 19). V ďalšom rade žalobca spochybnil, aby záložné právo k nehnuteľnostiam svedčilo žalovanému s argumentáciou, že Slovenská sporiteľňa a.s. mu v rozpore s ust. § 17 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z. neoznámila postúpenie pohľadávky na žalovaného v zákonnej lehote 5 dní odo dňa, kedy k tomu došlo a že žalovaný nezdokladoval ani zmluvné prevzatie pohľadávky a ani zaplatenie ceny za jej prevod postupcovi. Žalobca argumentoval tiež spotrebiteľskou neprijateľnosťou dojednania v záložnej zmluve, umožňujúceho vykonať záložné právo predajom zálohou na dobrovoľnej dražbe. V tejto súvislosti poukázal na formulárovú podobu zmluvnej dokumentácie, obsah ktorej ako slabšia zmluvná strana nemal možnosť ovplyvniť, a tiež aj na skutočnosť, že výkonom dobrovoľnej dražby sa verejná kontrola práv a povinností spotrebiteľa z takejto zmluvy vymaňuje. Napokon žalobca v návrhu zopakoval tiež svoju žalobnú argumentáciu o premlčaní žalovaným realizovaného záložného práva.

3. Okresný súd Michalovce (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým uznesením návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcu zamietol. Podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia tak rozhodol na podklade záveru, že žalobca svojimi tvrdeniami a písomnosťami, predloženými spolu s návrhom, hodnoverne neosvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, predbežnej ochrany ktorého sa dovoľával. Súd prvej inštancie pritom odmietol názor žalobcu o protiústavnosti výkonu záložného práva predajom zálohou na dobrovoľnej dražbe s konštatovaním, že tento spôsob výkonu záložného práva je upravený v platnom v zákone č. 527/2002 Z. z., čo jeho protiústavnosť, ale aj neplatnosť pre rozpor so zákonom bez ďalšieho vylučuje. K výhradám žalobcu ohľadne spotrebiteľskej neprijateľnosti záložnej zmluvy súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na to, že v článku V úverovej zmluvy žalobca výslovne súhlasil s tým, že pohľadávka bude zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam, pričom táto skutočnosť podľa zistenia prvoinštančného súdu vyplývala tiež z kúpnej zmluvy, na základe ktorej žalobca nehnuteľnosti nadobudol. V žalobcom predostretej otázke premlčania záložného práva prvoinštančný súd dospel k záveru, že pokiaľ by premlčacia doba i začala plynúť tak, ako to žalobca prezentuje v žalobe (21.1.2015), k jej uplynutiu v takomto prípade nemohlo dôjsť preto, že už skôr žalobca pristúpil k výkonu záložného práva, o čom svedčí skutočnosť, že v rámci prebiehajúceho výkonu záložného práva predajom zálohou na dobrovoľnej dražbe sa ešte dňa 26.7.2016 uskutočnilo jej prvé kolo. Napokon súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odmietol tiež úvahy žalobcu, smerujúce k spochybneniu vecnej legitímácie žalobcu k právam a povinnostiam vyplývajúcim z úverovej zmluvy včítane jej zabezpečenia. Konštatoval v tejto súvislosti, že k postúpeniu pohľadávky v danom prípade došlo na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0668/2017/CE zo dňa 23.06.2017 (ďalej tiež len „zmluva o postúpení pohľadávok“) a postupca - Slovenská sporiteľňa, a.s. túto skutočnosť žalobcovi oznámila dňa 30.06.2017, čím učinila zadosť povinnosti, vyplývajúcej z ust. § 526 Občianskeho zákonníka.

4. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie s návrhom, aby ho odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalobca v odvolaní polemizoval so záverom súdu prvej inštancie o nesplnení zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Naproti názoru prvoinštančného súdu bol odvolateľ presvedčený, že povaha veci opodstatňuje bezodkladnú úpravu pomerov strán. V tejto súvislosti žalobca zopakoval svoju argumentáciu, uvedenú už v návrhu, opierajúcu sa o závery vyplývajúce z uznesenia ÚS SR sp. zn. II. ÚS 261/2013 zo dňa 20.4.2013. Nad rámec v tomto rozhodnutí formovaných záverov žalobca v odvolaní akcentoval, že zásah do ústavou garantovaného práva na rešpektovanie obydliá musí predstavovať vždy krajný prostriedok realizácie práva, a preto je v rozpore s princípmi demokratickej spoločnosti pokiaľ dôjde k výkonu záložného práva predajom obydliá dlžníka na dobrovoľnej dražbe za situácie, keď je možné dosiahnuť uspokojenie zabezpečenej pohľadávky aj inak. Za takéto do úvahy prichádzajúce prostriedky dosiahnutia uspokojenia pohľadávky žalovaného odvolateľ označil platenie úverového

záväzku v splátkach, o čo sa u žalovaného márne uchádzal, a tiež prípadnú žalobu s následným výkonom súdneho rozhodnutia v exekučnom konaní. Žalobca vytkol súdu prvej inštancie tiež, že vo svojich úvahách vedúcich k záveru o nesplnení zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia sa vôbec nezaoberal otázkou proporcionality zabezpečenej pohľadávky k hodnote založených nehnuteľností. Žalobca v odvolaní nesúhlasil tiež so záverom súdu prvej inštancie, že Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalobcovi skutočnosť postúpenia pohľadávky žalovanému listom zo dňa 30.06.2017. Tvrdil pritom, že tento list mu nezaslal postupca, ale odovzdal mu ho žalovaný. Za tohto stavu sa žalobca domnieval, že sa oprávnené dovoľáva preukázania aktívnej vecnej legitímácie žalovaného predložením zmluvy o postúpení pohľadávok. V ostávajúcej časti odvolania žalobca zhrnul už v návrhu prezentovanú argumentáciu ohľadne premlčania záložného práva a spôsobu právneho posúdenia tejto otázky súdom prvej inštancie vytkol nesprávnosť spočívajúcu v ustálení okamihu, kedy došlo k spočívaniu premlčacej doby. Zastával v tejto súvislosti názor, že pre spočívanie (zastavenie) plynutia premlčacej doby pre realizáciu záložného práva je nevyhnutné uplatniť toto právo na súde alebo u iného „relevantného orgánu“, za ktorý žalobca označil výlučne štátne orgány a nie dražobníka, ktorý je subjektom súkromnoprávnej regulácie. Žalobca obsahom týchto odvolacích námietok uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) C.s.p.

5. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 C.s.p.), oprávnenými osobami (§§ 359 až 361 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario C.s.p., v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p., z hľadísk odvolaniami uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) C.s.p. a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne.

6. Žalobca vymedzením odvolacích dôvodov nastolil predmetom odvolacieho prieskumu správnosť spôsobu posúdenia súdom prvej inštancie otázky ne/splnenia zákonných predpokladov pre okamžitú úpravu pomerov strán, zamedzením žalovanému realizovať záložné právo na nehnuteľnostiach ich predajom na dobrovoľnej dražbe a zakázaním žalovanému a Dražobnej spoločnosti a.s. s nehnuteľnosťami disponovať do času skončenia konania vo veci samej. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v okolnostiach prípadu žalobca hodnoverne neosvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, okamžitej ochrany ktorej sa dovoľával, ako jedného z nezastupiteľných zákonných kritérií. Odvolací súd v zásade súhlasí tiež s podstatnou časťou dôvodov, na ktorých súd prvej inštancie podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku tento svoj záver vystaval. Majúc na zreteli požiadavku jednotnosti a komplexnosti civilného sporového konania, výrazom ktorej je tiež právnou praxou aprobovaná prípustnosť korekcie nesprávností, ktorých sa dopustil súd prvej inštancie v odvolacom konaní (por. napr. rozhodnutie ESLP vo veci Adolf proti Rakúsku) za súčasnej nevyhnutnosti reagovať na kľúčové odvolacie námietky žalobcu (§ 387 ods. 3 C.s.p.), považuje odvolací súd za potrebné v záujme presvedčivosti rozhodnutia k jeho dôvodom niektoré z jeho úvah poopraviť a uviesť i ďalšie skutočnosti.

7. Procesné podmienky a predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia v civilnom sporovom konaní sú upravené v ust. §§ 324 až 326 C.s.p., ktoré správne použil aj súd prvej inštancie. Podľa ust. § 324 ods. 1 a ods. 3 C.s.p., pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. (3) Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Podľa ust. § 325 ods. 1 C.s.p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Podľa ust. § 326 C.s.p., v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.(2) K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

8. Z citovaných ustanovení zákona vyplýva, že neodkladným opatrením, bez ohľadu na to či je nariadené pred začatím konania, v jeho priebehu alebo po jeho skončení, sa upravujú pomery strán, pokiaľ je to bezodkladne potrebné alebo existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Týmto predpokladom zodpovedá požiadavka osobitných náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom podľa zákonného vymedzenia musí navrhovateľ opísať rozhodujúce skutočnosti,

odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Z povahy veci vyplýva, že zjavne neodôvodnenému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia a preto v návrhu musí navrhovateľ opísať tiež skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Zákonná požiadavka hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania chráneného nároku oproti potrebe (len) osvedčenia ostatných právne významných skutočností vychádza z predpokladu, že dôvodnosť nároku vo veci samej je navrhovateľ spôsobilý osvedčiť jednoduchšie a hodnovernejšie ako potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo ohrozenie exekúcie. Z toho je možné vyvodiť, že súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku predpokladá jasné určité a zrozumiteľné skutkové tvrdenia navrhovateľa, predloženie dostupných listinných dôkazov a elementárnu právnu argumentáciu, z ktorých možno vyvodiť záver o vysokej pravdepodobnosti, že chránený nárok je dôvodný a trvá. Hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia, než pravdepodobnosť jej zamietnutia (por. Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, s 1540, str. 1108).

9. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca opisom rozhodujúcich skutočností dôvodnosť nároku, okamžitej ochrany ktorého sa domáha žalobou vo veci samej, hodnoverne neosvedčil. Na základe tvrdení a písomností predložených žalobcom možno pre účely rozhodnutia o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia výjsť z toho, že práva a povinnosti z úverovej zmluvy neboli a nie sú medzi stranami sporné. Spor strán sa týka výlučne ich zabezpečovacieho právneho vzťahu, jeho podstata spočíva len na otvorení niektorých právnych otázok žalobcom a nad akúkoľvek pochybnosť pramení zo snahy žalobcu vyhnúť sa dôsledkom nesplnenia zabezpečeného záväzku. Z toho je evidentné, že posúdenie miery pravdepodobnosti vyhovenia žalobe, nevyhnutnej pre záver v otázke, či navrhovateľ neodkladného opatrenia hodnoverne osvedčil alebo nie nárok vo veci samej, závisí výlučne od predbežného posúdenia žalobcom nastolených právnych otázok: 1/ premlčania záložného práva žalovaného, 2/ inštitucionálnej nezákonnosti a protiústavnosti výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam ich predajom na dobrovoľnej dražbe, 3/ vecnej legitímácie žalovaného k pohľadávke z úverovej zmluvy a k práv vyplývajúcim z jej zabezpečenia a 4/ ekvivalentnosti predmetu dražby k hodnote zabezpečenej pohľadávky.

10. Možno bez výhrad súhlasiť s názorom žalobcu, že záložné právo podlieha premlčaniu a za správny považuje odvolací súd tiež ním prezentovaný spôsob interpretácie ust. § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ďalšia jeho argumentácie v tejto otázke je však už podľa posúdenia odvolacieho súdu založená na celkom nesprávnom úsudku, že ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka je potrebné vykladať tak, že v prípade uplatnenia práva na zosplatnenie úverového záväzku pre neplatenie dohodnutých splátok začína plynúť premlčacia doba odo dňa najskôr splatnej splátky, so zaplatením ktorej je dlžník v omeškaní. Žalobca si pri interpretácii tohto zákonného ustanovenia nepovšimol, že podľa prvej vety tohto ustanovenia zákona sa už splatné splátky úveru premlčujú každá samostatne a neuvedomil si tiež zmysel a význam tejto úpravy tiež v kontexte ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá obmedzuje veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky vždy len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Z toho vyplýva, že dôvodom zosplatnenia zostatku dlhu bude vždy nezaplatenie poslednej zročnej splátky a nie aj splátok predošlých, ktoré môže veriteľ už len vymáhať bez možnosti z dôvodu ich nezaplatenia žiadať splniť celý dlh. Pokiaľ za tohto stavu posudzované ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka upravuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, logicky nemožno inak ako dospieť k záveru, že zročnosť celého dlhu v takomto prípade zdieľa splatnosť len pre zosplatnenie rozhodujúcej, a teda poslednej zročnej a riadne nezaplatennej splátky; nie teda splátky v poradí prvej ako sa žalobca mylne domnieva. Tá, ako už bolo zmienené, podlieha premlčaniu ako samostatné majetkové právo za podmienok vyplývajúcich z prvej vety ust. § 103 Občianskeho zákonníka. Premietnutím týchto východísk na posudzovaný prípad možno konštatovať, že pokiaľ podľa nesporných tvrdení strán žalovaný uplatnil právo na okamžité zosplatnenie úveru listom zo dňa 11.12.2015 z dôvodu nezaplatenia poslednej splátky zročnej podľa úverových podmienok dňa 20.11.2015, premlčacia doba pre uplatnenie záložného práva začala plynúť odo dňa nasledujúceho po zročnosti poslednej splátky dňa 21.11.2015 a uplynula by dňa 21.11.2018 (§ 122 Občianskeho zákonníka) nebyť toho, že nad akúkoľvek pochybnosť ešte skôr si žalovaný záložné právo uplatnil tým, že pristúpil k jeho realizácii, o čom nepochybne svedčí už len zápis v katastri nehnuteľností zo

dňa 24.1.2018. Žalobca sa v tejto súvislosti mylne domnieva, že za účinné (z hľadiska spočívania premlčacej doby) uplatnenie záložného práva je možné považovať len jeho výkon prostredníctvom štátnych orgánov. Takáto úvaha je podľa posúdenia odvolacieho súdu v príkrom rozpore so samotnou podstatou záložného práva a zákonom predpokladanými spôsobmi jeho realizácie (§ 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktoré ingerenciu štátnych orgánov (až na predaj zálohu podľa Exekučného poriadku) rozhodne nevyžadujú. Napokon s týmto názorom odvolacieho súdu korešponduje tiež záver ÚS SR v uznesení sp. zn. II. ÚS 250/2011 zo dňa 8.12.2011, na ktoré odkázal sám žalobca. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť odvolateľa na tú časť uvedeného rozhodnutia (bod 19), v ktorej ÚS SR v kontexte posudzovania plynutia premlčacej doby pod domáhanie sa uspokojenia zo zálohu subsumoval tiež začatie predajom zálohu záložným veriteľom.

11. Odvolací súd sa bez výhrad stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že dobrovoľná dražba, bez ohľadu na to, či ňou dochádza k realizácii záložného práva zabezpečujúceho štandardné alebo spotrebiteľské záväzkové vzťahy a bez rozlíšenia, či je predmetom dražby nehnuteľnosť zabezpečujúca bytovú potrebu dlžníka alebo iná vec, je upravená samostatným zákonom [zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov], postup podľa ktorého pri výkone záložného práva právny poriadok výslovne umožňuje v ust. § 151j Občianskeho zákonníka. Táto zákonná úprava, u ktorej je potrebné vyjsť z prezumpcie ústavnosti, predstavuje podľa odvolacieho súdu medze ústavných práv (vlastníť majetok a na rešpektovanie obydlia) predpokladané Čl. 13 Ústavy SR, v intenciách ktorých zásah do práv a oprávnených záujmov napriek tomu, že sa naoko javí byť v rozpore s ústavným textom, v konečnom dôsledku protiústavný nie je.

12. V okolnostiach prípadu odvolací súd nevzhliadol nie len právnu, ale predovšetkým ani morálnu oporu argumentácie žalobcu o kolízii postupu žalovaného s jeho právom na rešpektovanie obydlia za situácie, keď si žalobca za ním poskytnuté peniaze (jeho právnym predchodcom) zaobstaral nehnuteľnosti, svoj záväzok zabezpečený záložným právom na nehnuteľnostiach prestal splácať a ten k dnešnému dňu presahuje výšku poskytnutého úveru i cenu, za ktorú žalobca nehnuteľnosti odkúpil a doposiaľ nekonkretizoval (ani len v odvolacom konaní) ním prezentovanú možnosť i iného spôsobu uspokojenia pohľadávky žalovaného, na čo tento márne a bez hoci aj čiastočného plnenia čaká už viac ako 4 roky. V týchto skutočnostiach odvolací súd poskytol odvolateľovi odpoveď tiež na ním predložené otázky potrebnosti a ekvivalentnosti výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam.

13. Napokon odvolací súd nevzhliadol reálny priestor pre úsudok o väčšej pravdepodobnosti úspešnosti žaloby než jej neúspešnosti ani pokiaľ ide o právnu argumentáciu žalobcu ohľadne nedostatku vecnej legitímácie žalovaného. Sám žalobca totiž v tejto súvislosti tvrdí, že list Slovenskej sporiteľne zo dňa 30.6.2017, podľa obsahu ktorého mu ním postupca mienil oznámiť skutočnosť postúpenia pohľadávky na žalovaného, mu v konečnom dôsledku doručený bol. Pokiaľ v tejto súvislosti namietal, že sa tak nestalo včas a priamo od postupcu, tieto skutočnosti, podľa posúdenia odvolacieho súdu, ak by sa aj ukázali ako pravdivé, jednak nie sú spôsobilé eliminovať účinky postúpenia medzi žalovaným a postupcom a pokiaľ ide o účinky postúpenia voči žalovanému, tieto nad akúkoľvek pochybnosť nastali, nakoľko sa oznámenie o postúpení pohľadávky bezpochyby dostalo do jeho dispozičnej sféry (sám túto písomnosť predložil so žalobou). Žiada sa v tejto súvislosti pre zjednodušenie poznamenať, že ani oneskorene a ani iným subjektom ako postupcom doručované oznámenie o postúpení pohľadávky nie sú právom aprobovanými skutočnosťami, majúcimi za následok neplatnosť postúpenia pohľadávky. Pokiaľ aj zákon ukladá povinnosť oznámiť postúpenie pohľadávky v určitom čase (bez zbytočného odkladu podľa § 526 Občianskeho zákonníka, v lehote 5 dní v súlade s § 17 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z.), zmyslom takejto úpravy je dosiahnuť v záujme ochrany právneho postavenia dlžníka čo najskôr také usporiadanie pomerov, aby jeho právne postavenie nemohlo byť zhoršené. K tomu by mohlo dôjsť výlučne len v prípade, ak by plnil inému ako vecne legitímovanému subjektu. Možno preto uzavrieť, že akékoľvek ďalšie úvahy ohľadne okamihu a spôsobu, akým k oznámeniu postúpenia pohľadávky žalobcovi došlo, by mali význam jedine v prípade, ak by po postúpení pohľadávky žalobca plnil a spornosť otázky oznámenia postúpenia pohľadávky by vyvolala pochybnosť o tom, či tak urobil vecne legitímovanému subjektu. O takúto situáciu sa však v prejednávanej veci nejedná. K námietkam žalobcu v tejto otázke odvolací súd na záver upriamuje pozornosť na skutočnosť, že v zmysle ust. § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka nie je dlžník po oznámení postúpenia pohľadávky oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení.

14. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p.

15. Nakoľko návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcu nemal povahu návrhu vo veci samej, ani rozhodnutie súdu prvej inštancie, rovnako ako toto potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu nemajú povahu konečného rozhodnutia. V súlade ust. § 262 ods. 1 C.s.p. preto o nároku na náhradu trov konania o nariadení neodkladného opatrenia, včítane trov odvolacieho konania, rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné (§ 355 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.